

חנה ודניאל שאלתיאל לרגל אדבעים שנות נישואיהם

ביותר: אהבה. לא למדתם פסיכולוגיה ולא קראתם דוקטור ספוק, אבל ידעתם לגדל אותנו כרוח של אידיאלים ואהבת האדם."

ספרדי נשא

אשכנזיה

מי אותו רגע שבו תם נאומו הנרגש של הבן ועד לשעות הקטנות של הלילה, התנהלה החגיגה ברוח של תוכנית-הטל-ויזיה חיים שכאלה, כשברובם מוקרנות על הקיר שקפיות ממאורעות בחיי הזוג. חברים עלו לבמה, ואחרי שהשמיעו את קולותיהם סיפרו סיפורים, קראו שירים, דיקלמו. אחד טרח ומצא את מתנת ה-חתונה שקנה לו שאלתיאל לסכס נישואיו,

אביו. מאז נשא אשה והוליד בנים, אך עד עצם היום הזה הוא מתגורר באתו בית שבו גרים הוריו, בשכונת אפקה ב-תל-אביב.

הבת עדינה בת 29, שנישאה למישל, יהודי צרפתי, רוקח במיקצועו, הלכה אחר בעלה לצרפת, שם נולדו שתי בנותיהם, שהמילים היחידות שהן יודעות בעברית הן סבתא וסבא.

אולם הבן המצליח ביותר של מישפחת שאלתיאל הוא, ללא-ספק, הבכור, משה, עורך-דין במיקצועו, שנסע לארצות-הברית עם אשתו גילה לפני עשר שנים, ולמן הרגע שבו דרכה כה-רגלו בארץ האפי-שרויות הבלתי-ימוגבלות, שיחק לו המול. כיום הוא חולש על אימפריה פיננסית, ויכול להרשות לעצמו לממן ללא גידע-פעף מסיבת-ענק כמו זו שאירגן להוריו.

ב...חל-אביב הקטנה

חנה ודניאל שאלתיאל (קיצונים משה מאל) כפי שצולמו לפני כארבעים שנה בתמונת מזכרת של תל-אביב הקטנה. תמונות מעין זו הוצגו במסיבה הגרנדיוזית.

במאיהקולנוע יגאל שילון נשכר, על מצלמותיו, צלמו ואי-הקול שלו, כדי להסריט את המאורע החגיגי. ואם לא די בכל זה, הרי אשת יחסי-הציבור מירי בן-יוסף נשכרה במיוחד כדי להביא את פירטי החגיגה לידיעת הציבור. שכן ב-עיני יוסי ומשה היה זה אירוע לאומי.

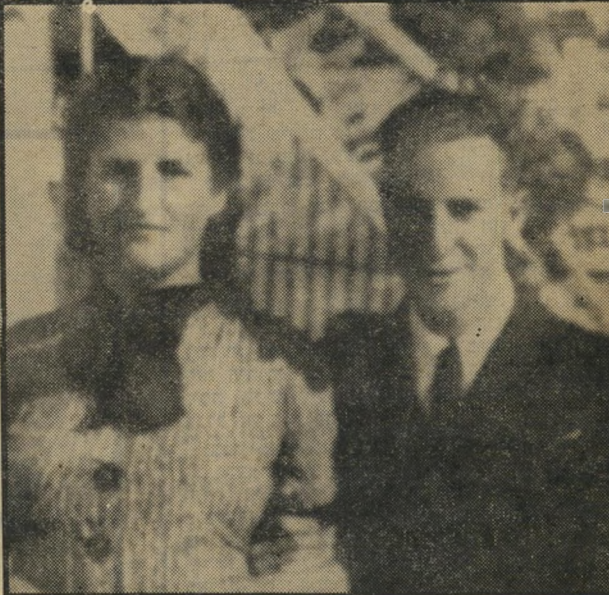
לא כל האורחים יכלו להגיע למסיבה, שנמשכה עד לשעות הקטנות של הלילה. ירדו הקרוב של משה, תת-אלוף אביגדור ("יאנוש") בן-גל, בעל האונייה הבולטות, אמור היה לעמוד מאחרי-הקלעים ולהגיד את הטקסט הבא: "קראת לי אוניית-מור, אבל היית לי כמו אמא." אלא שיאנוש לא פעל כמתוכנן. הוא ובני-מישפחתו חלו בחזרת, וכדי שלא להדביק את השאל-תיאלים ואורחיהם העדיף להישאר בבית.

שני האחים שאלתיאל, לבושים ב-חולצות-מלמלה בצבע לבן, מיכנסיים שחורים מעוטרים בפסי-סאטן, פאפיונים שחורים ומעילים לבנים, הסתובבו בין האורחים כתרנגולים מטורונים. אך ה-מאוסר מכולם היה משה. החגיגה הגדולה עלתה לו 250 אלף לירות, והוא הטיס לישראל על חשבוננו גם את מישפחתה של אחותו. בדרכו משיקאגו התעכב ב-פאריס, ואסף את המישפחה, שנסעה היישר מנמל-התעופה בן-גוריון למלון בתל-אביב.

משה טוען כי זה היה שווה, להשקיע כל גרוש במסיבה. אולם הוא לא הסתפק בכך. הוא העניק להוריו מתנות יקרות-ערך, על מנת להביע את הערכתו להם. האם קיבלה שיעון פאטק פיליפ מסוף ה-מאה השבע-עשרה, ששווי 90.000 לירות ושצורפה אליו שרשרת-זהב בשווי של 16.000 לירות. האב קיבל שיעון זהב בשווי של 20.000 אלף לירות. כל אחד מן האורחים קיבל מתנה יקרת-ערך.

אולם משה שאלתיאל אינו מודאג בשל ההוצאות הקטנות הללו. שיחת-טלפון אחת שקיבל מארצות-הברית במהלך המסיבה כיסתה לו, לדבריו, את מחצית ההוצאות. והוא היה בטוח כי תוך יומיומיים לכל היותר, יכסה גם את המחצית האחרת.

יופי של חיים!

לפני 40 שנה

חנה ודניאל שאלתיאל ערב נישואיהם, כשהם מטיילים במו-רכב רחוב אלנבי. היוזוג בין האשכנזיה לספרדי היה אז סנסציה.

העוזה: עוגת-מרציפן ענקית, שעליה התנוססה הכתוב בת: חיים שכאלה — ארבעים שנה.

הכלה: גילה, אשתו של הבן משה, החי עתה בארצות-הברית, שעל חשבוננו נערכה החגיגה היקרה.

שנים רבות קודם-לכן, אחר כתב שיר תפארת הלל, וכל זאת — לכבודם של שני אנשים מיוחדים החיים יחדיו זה 40 שנה בעושר ובאישר.

דניאל שאלתיאל עלה לישראל ממצרים, בגיל 14. יחד עם מספר חברים שכר ספינת מבריח-חשיש, שהייתה בדרך-ל-לבנון והתכוונה לעגון בנמל תל-אביב. אולם המבריחים ה-"מסטולים" הגיעו כמעט לכל נמל במזרח-התיכון, מלבד זה של תל-אביב. לבסוף טבעה הסירה, ושאלתיאל וידידיו הגיעו לתל-אביב בשחייה.

דניאל עבד כפועל בפרדס, והתפרסם כי מתאגרף במכבי תל-אביב. הוא ודאי היה מגיע רחוק, אולם למזלו היה טוב — או הרע — שבר בהן, וזאת שיעזור לעצמו החל עוזר לספורטאים מתחילים. בו בזמן החל מתבסס כסוחר-דלק, אחרי שעבד כשכיר של חברת-דלק מנדטורית.

את חנה, אשתו, שעלתה ארצה מפולין ושכל משפחתה הושמדה בשואה, פגש במיסעדה שבה נהגו שניהם לסעוד מדי-יום. היא הייתה אז עוזרת לרופא-שיניים, הוא סוחר-דלק מתחיל. היא הייתה אשכנזיה, והוא ספרדי. הוא עשה את הצעד הנועז ונשא אותה לאשה. למזלו לא הייתה לו מישפחה בארץ. כך שלא היה מי שיתנגד לשידוך. זאת, מאחר שבאותם ימים ראתה העדה הספרדית בעין רעה נישואי "תע-רוכה" עם אשכנזים. בדיוק ביום-השנה הראשון לנישואיהם נולד בנם, משה, ו-כעבור שנתיים נולד יוסי. ואילו עדינה, בתיהוקונים, נולדה אחרי עשר שנים. לפני עשרים שנה נכנס יוסי לעסקי

המתנה: סוחר-הדלק דניאל שאלתיאל עונד בהנאה את המתנה שקיבל מבנו לרגל חגיגתו.